

21 Cdo 3278/2010

Doručování; neplatnost právního úkonu; výpověď z pracovního poměru

Při osobním doručování písemností uvedených v ustanovení [§ 334 odst. 1 zák. práce](#) do vlastních rukou zaměstnance musí být zaměstnanci předána (odevzdána) do vlastních rukou listina s vlastnoručním podpisem jednající osoby nestačí, jestliže zaměstnavatel umožní zaměstnanci seznámit se s obsahem listiny s vlastnoručním podpisem jednající osoby například tím, že mu ji předloží k nahlédnutí, a poté mu předá pouze fotokopii této listiny, která obsahuje jen grafickou napodobeninu tohoto podpisu.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. listopadu 2011, sp. zn. [21 Cdo 3278/2010](#)
ROZSUDEK

Nejvyšší soud

České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mojmíra Putny a soudců JUDr. Ljubomíra Drápala a JUDr. Zdeňka Novotného v právní věci žalobkyně Ing. N. Č., proti žalovanému Statutárnímu městu Ostrava se sídlem v Ostravě - Moravské Ostravě a Přívoze, Prokešovo náměstí č. 1803/8, IČO 00845451, zastoupenému Mgr. Janou Wranikovou, advokátkou se sídlem ve Slezské Ostravě, Občanská č. 18, o neplatnost výpovědi z pracovního poměru a odvolání z funkce tajemníka, vedené u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 85 C 306/2008, o dovolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. listopadu 2009, č. j. 16 Co 146/2009-87, takto:

I. Dovolání žalovaného se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů dovolacího řízení.

Odůvodnění:

Dopisem ze dne 5. 5. 2008 žalovaný sdělil žalobkyni, že jí ve smyslu ustanovení § 52 písm. g) zák. práce dává výpověď z pracovního poměru. Závažné porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k žalobkyni vykonávané práci spatřoval v tom, že bez splnění podmínek pro výkon činnosti podle ustanovení [§ 14](#) zákona č. [21/2006 Sb.](#) prováděla v období od 1. 9. 2007 do 14. 12. 2007 ověřování shody opisů nebo kopie s listinou ověřování podpisů (bod 1.), že neoznámila příslušnému odboru Magistrátu města Ostravy změny v podpisových vzorech tří úředníků (včetně jí samé) provádějících vidimaci a legalizaci do pěti dnů ode dne, kdy nastaly (bod 2.), že při závěrečných pracích pro inventarizaci a audit v únoru a březnu 2008 vytýkala jiné zaměstnankyni nedostatky v práci za použití vulgarismů vůči její osobě (bod 3) a že nedostatečně řídila a kontrolovala práci přímo podřízené zaměstnankyně, což se projevilo v rámci výsledku dílčí inventarizace při inventarizaci majetku dne 25. 2. 2008 (bod 4.). Zároveň ji stejným dopisem pro porušení uvedených povinností odvolal se souhlasem tajemníka Magistrátu města Ostravy z funkce tajemníka Úřadu městského obvodu Nová Ves.

Žalobkyně se domáhala, aby bylo určeno, že odvolání z funkce tajemníka Úřadu městského obvodu Nová Ves a výpověď z pracovního poměru ze dne 5. 5. 2008 jsou neplatné, neboť žádné pracovní povinnosti neporušila.

Okresní soud v Ostravě rozsudkem ze dne 4. 5. 2009, č. j. 85 C 306/2008 - 49, žalobu zamítl a rozhodl, že žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 20.706,- Kč k rukám advokátky Mgr. Jany Wranikové. Vycházejí z toho, že výpověď z pracovního poměru a odvolání z funkce byly učiněny písemnou formou a že žalobkyni byla tato listina doručena, přezkoumal důvody výpovědi z pracovního poměru a odvolání z funkce a dovedl, že žalobkyně se jednáním "popsaným ve výpovědi pod bodem 1. a 2." dopustila závažného porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci.

K odvolání žalobkyně Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 30. 11. 2009, č. j. 16 Co 146/2009-87, rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že odvolání žalobkyně z funkce tajemnice a výpověď z pracovního poměru dané žalobkyni dopisem žalovaného ze dne 5. 5. 2008 jsou neplatné, a rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů 3.000,- Kč. Souhlasil s žalobkyní, že soud prvního stupně se dostatečným způsobem nevypořádal s její námitkou týkající se písemné formy a doručení odvolání z funkce a výpovědi z pracovního poměru. Zopakoval proto důkaz účastnickým výslechem žalobkyně, na základě kterého zjistil, že starostka J. K. předala dne 5. 5. 2008 žalobkyni do trvalé dispozice pouze fotokopii listiny ze dne 5. 5. 2008. Byl totiž vyhotoven pouze jeden originál uvedené listiny s vlastnoručním podpisem starostky. Starostka vyhotovila fotokopii originálu této listiny, kterou předala žalobkyni poté, co žalobkyně potvrdila svým podpisem na originálu listiny její převzetí. Jelikož žalovaný uvedl, že tyto skutečnosti jsou mezi účastníky nesporné, odvolací soud již pro nadbytečnost neopakoval důkazy výslechem svědkyň J. K. a E. R. a vycházel podle ustanovení [§ 120 odst. 4](#) o. s. ř. ze shodných tvrzení účastníků. Vycházejí dále z toho, že podle ustanovení § 50 odst. 1 zák. práce výpověď z pracovního poměru musí být dána písemně a doručena druhému účastníku, jinak je neplatná, že podle ustanovení [§ 12 odst. 3](#) věty první zákona č. [312/2002 Sb.](#), o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých

zákonů, odvolání nebo vzdání se funkce musí být písemné a doručené druhému účastníku, jinak je neplatné, že písemná forma pracovněprávního úkonu předpokládá existenci dvou náležitostí - písemnosti a podpisu, že písemný projev vůle musí být zároveň podepsán jednající fyzickou osobou a že je platný až od podpisu jednající osoby, který musí být zásadně vlastnoruční, dovodil, že platná je jen taková výpověď z pracovního poměru, kterou zaměstnavatel učinil písemnou formou a která v této formě byla doručena zaměstnanci způsobem uvedeným v ustanovení § 334 až § 336 zákoníku práce. Při osobním doručování listiny o výpovědi z pracovního poměru a o odvolání vedoucího úředníka nebo vedoucího úřadu z funkce tedy musí být zaměstnanci předána (odevzdána) do vlastních rukou listina s vlastnoručním podpisem jednající osoby; nepostačuje, jestliže zaměstnavatel umožní zaměstnanci seznámit se s obsahem listiny s vlastnoručním podpisem jednající osoby (např. tím, že mu ji předloží k nahlédnutí) a poté mu předá pouze fotokopii této listiny, tj. reprodukcii listiny - její věrnou napodobeninu. Fotokopie listiny totiž neobsahuje vlastnoruční podpis jednající osoby, ale jen grafickou napodobeninu tohoto podpisu. Protože žalovaný předal žalobkyni pouze fotokopii listiny o výpovědi z pracovního poměru a o odvolání z funkce tajemnice, která nesplňovala náležitosti písemné formy právního úkonu, posoudil výpověď z pracovního poměru pro rozpor s ustanovením § 50 odst. 1 zák. práce a odvolání z funkce tajemnice Úřadu městského obvodu Nová Ves pro rozpor s ustanovením [§ 12 odst. 3](#) věty první zákona č. [312/2002 Sb.](#) jako neplatné právní úkony, přičemž žalobkyně se ve smyslu ustanovení § 20 zák. práce v obou případech této neplatnosti dovolala.

V dovolání proti rozsudku odvolacího soudu žalovaný namítá, že starostka městského obvodu Nová Ves předala žalobkyni originál listiny ze dne 5. 5. 2008 obsahující výpověď z pracovního poměru a odvolání z funkce tajemnice, vlastnoručně podepsané za stranu žalovanou starostkou J. K., že žalobkyně poté, co potvrdila převzetí tohoto originálu listiny ("Převzala dne 5.5.2008, podpis - žalobkyně"), na téže listině napsala své vyjádření, resp. stanovisko v tom smyslu, že s postupem žalovaného nesouhlasí, přičemž toto své stanovisko předložila ihned poté straně žalované, konkrétně starostce městského obvodu Nová Ves. Skutečnost, že toto stanovisko žalobkyně napsala na originálu vlastnoručně podepsané listiny, kterou prokazatelně převzala, a předložila ho žalovanému na téže listině, nemohl žalovaný nijak ovlivnit, přičemž je zřejmé, že vůlí žalobkyně bylo předložit svému zaměstnavateli - žalovanému písemné stanovisko k celé záležitosti, tedy nesouhlas se zvoleným postupem zaměstnavatele a toto stanovisko ponechat do trvalé dispozice žalovaného. Skutečnost, že pro takový postup žalobkyně zvolila originál listiny, v níž byly obsaženy právní úkony zaměstnavatele - žalovaného, tj. výpověď a odvolání z funkce tajemnice, nemůže jít podle dovolatele k tíži žalovaného, nýbrž žalobkyně. Navrhl, aby dovolací soud rozsudek odvolacího soudu zrušil a aby mu věc vrátil k dalšímu řízení.

Žalobkyně navrhla, aby dovolání žalovaného bylo zamítnuto, neboť odvolací soud věc správně posoudil. Namítla dále, že dovolání nebylo podáno k tomu oprávněnou osobou (tento právní krok primátora nebyl projednán ani radou města ani zastupitelstvem).

Naposled uvedenou námitku dovolací soud neshledal důvodnou, neboť za obec jedná v soudním řízení ve smyslu ustanovení [§ 21b](#) o. s. ř. ten, kdo je podle zvláštního zákona oprávněn ji zastupovat navenek; takovou osobou je ve smyslu ustanovení [§ 130 odst. 1](#) zákona č. [128/2000 Sb.](#), o obcích (obecní zřízení), starosta a ve statutárních městech primátor [srov. [§ 5 odst. 2](#) zákona č. [128/2000 Sb.](#), o obcích (obecní zřízení)].

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací ([§ 10a](#) o. s. ř.) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení [§ 240 odst. 1](#) o. s. ř. a že jde o rozsudek, proti kterému je podle ustanovení [§ 237 odst. 1 písm. a\)](#) o. s. ř. dovolání přípustné, přezkoumal napadený rozsudek ve smyslu ustanovení [§ 242](#) o. s. ř. bez nařízení jednání ([§ 243a odst. 1](#) věta první o. s. ř.) a dospěl k závěru, že dovolání není opodstatněné.

Projednávanou věc je třeba i v současné době posuzovat - vzhledem k tomu, že předmětem dovolacího přezkumu je rozvazovací úkon ze dne 5. 5. 2008 - podle zákona č. [262/2006 Sb.](#), zákoníku práce, ve znění účinném do dne 30. 6. 2008 (tj. přede dnem, kdy nabyly účinnosti zákony č. [121/2008 Sb.](#), o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, a č. [126/2008 Sb.](#), kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o přeměnách obchodních společností a družstev) - dále též jen "zák. práce".

Podle ustanovení § 50 odst. 1 zák. práce výpovědi může rozvázat pracovní poměr zaměstnavatel i zaměstnanec. Výpověď musí být dána písemně a doručena druhému účastníku, jinak je neplatná.

Podle ustanovení § 334 odst. 1 zák. práce písemnosti týkající se vzniku, změn a skončení pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, odvolání z pracovního místa vedoucího zaměstnance, důležité písemnosti týkající se odměňování, jimiž jsou mzdový výměr (§ 113 odst. 4) nebo platový výměr (§ 136) a záznam o porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce (dále jen "písemnost"), musí být doručeny zaměstnanci do vlastních rukou.

Podle ustanovení [§ 12 odst. 3](#) věty první zákona č. [312/2002 Sb.](#), o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, odvolání nebo vzdání se funkce musí být písemné a doručené druhému účastníku, jinak je neplatné.

V projednávané věci dovolatel zpochybňuje závěr odvolacího soudu o tom, že žalobkyni nebyl doručen originál listiny ze dne 5. 5. 2008 (obsahující výpověď z pracovního poměru a odvolání z funkce tajemnice), ale "pouze fotokopie" uvedené listiny. Uplatňuje tak dovolací důvod uvedený v ustanovení [§ 241a odst. 3](#) o. s. ř.

Podle ustanovení [§ 241a odst. 3](#) o. s. ř. lze dovolání, které je přípustné mimo jiné podle ustanovení [§ 237 odst. 1 písm. a\)](#) o. s. ř. (a tak je tomu v projednávané věci), podat z důvodu, že rozhodnutí vychází ze skutkového zjištění, které nemá podle obsahu spisu v podstatné části oporu v provedeném dokazování.

Za skutkové zjištění, které nemá podle obsahu spisu oporu v provedeném dokazování, je třeba ve smyslu citovaného ustanovení rozumět výsledek hodnocení důkazů soudem, který neodpovídá postupu vyplývajícímu z ustanovení [§ 132](#) o. s. ř., protože soud vzal v úvahu skutečnosti, které z provedených důkazů nebo přednesů účastníků nevyplývaly ani jinak nevyšly za řízení najevo, protože soud pominul rozhodné skutečnosti, které byly provedenými důkazy prokázány nebo vyšly za řízení najevo, nebo protože v hodnocení důkazů, popř. poznatků, které vyplývaly z přednesů účastníků nebo které vyšly najevo jinak, z hlediska závažnosti (důležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálně věrohodnosti, je logický rozpor, nebo jestliže hodnocení důkazů odporuje ustanovením [§ 133](#) až [§ 135](#) o. s. ř. Skutkové zjištění nemá oporu v provedeném dokazování v podstatné části

tehdy, týká-li se skutečností, které byly významné pro posouzení věci z hlediska hmotného práva. Provedeným dokazováním je třeba rozumět jak dokazování provedené u soudu prvního stupně, tak i dokazování u soudu odvolacího.

Dovolacím důvodem podle ustanovení [§ 241a odst. 3](#) o. s. ř. lze napadnout výsledek činnosti soudu při hodnocení důkazů, na jehož nesprávnost lze usuzovat - jak vyplývá ze zásady volného hodnocení důkazů - jen ze způsobu, jak k němu odvolací soud dospěl. Nelze-li soudu v tomto směru vytknout žádné pochybení, není možné ani polemizovat s jeho skutkovými závěry (např. namítat, že soud měl uvěřit jinému svědkovi, že některý důkaz není pro skutkové zjištění důležitý, že z provedených důkazů vyplývá jiný závěr apod.). Znamená to, že hodnocení důkazů, a tedy ani skutkové zjištění jako jeho výsledek, z jiných než výše uvedených důvodů nelze dovoláním úspěšně napadnout.

Skutkové zjištění o tom, že žalovaný předal žalobkyni pouze fotokopii listiny o výpovědi z pracovního poměru a o odvolání z funkce tajemnice, která nesplňovala náležitosti písemné formy právního úkonu, odvolací soud učinil - jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku - z výsledků dokazování (zejména z výpovědi žalobkyně); protože žalovaný prohlásil, že žalobkyní uvedené skutečnosti jsou mezi účastníky nesporné, vzal tato shodná skutková tvrzení ve smyslu ustanovení [§ 120 odst. 4](#) o. s. ř. za svá skutková zjištění. Tato skutková zjištění tak odvolací soud učinil zcela v souladu se zákonem.

Namítá-li dovolatel, že žalobkyně poté, co potvrdila převzetí tohoto originálu listiny ("Převzala dne 5. 5. 2008, podpis - žalobkyně"), na téže listině napsala své vyjádření, resp. stanovisko v tom smyslu, že s postupem žalovaného nesouhlasí, přičemž toto své stanovisko předložila ihned poté straně žalované, a že skutečnost, že toto stanovisko žalobkyně napsala na originálu vlastnoručně podepsané listiny, kterou prokazatelně převzala, a předložila ho žalovanému na téže listině, nemohl žalovaný nijak ovlivnit, přehlíží, že mezi stranami bylo nesporné, že originál listiny ze dne 5. 5. 2008 byl pouze jeden a, požadoval-li žalovaný (starostka městského obvodu Nová Ves), aby žalobkyně převzetí listiny ze dne 5. 5. 2008 potvrdila svým podpisem právě na tomto jediném originálu, činil tak nepochybně proto, aby měl doklad o doručení listiny ze dne 5. 5. 2008 a logicky musel tento doklad chtít zpět do dispozice žalovaného; ponechání dokladu potvrzujícího převzetí listiny v dispozici toho, kdo převzetí potvrzuje, postrádá jakýkoli smysl. Z toho je ovšem zřejmé, že žalovaný neměl (ani nemohl mít) v úmyslu originál listiny ze dne 5. 5. 2008 ponechat v dispozici žalobkyně. S tím pak zcela koresponduje i závěr odvolacího soudu, že do dispozice žalobkyně byla žalovaným předána (doručena) toliko kopie listiny ze dne 5. 5. 2008.

Z uvedeného vyplývá, že napadený měnící rozsudek odvolacího soudu o věci samé je z hlediska uplatněných dovolacích důvodů správný. Protože nebylo zjištěno (ani dovolatelem tvrzeno), že by rozsudek odvolacího soudu byl postižen vadou uvedenou v ustanovení [§ 229 odst. 1](#), [§ 229 odst. 2 písm. a\)](#) a [b\)](#) a [§ 229 odst. 3](#) o. s. ř. nebo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, Nejvyšší soud České republiky dovolání podle ustanovení [§ 243b odst. 2](#) části věty před středníkem o. s. ř. zamítl.

O náhradě nákladů dovolacího řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení [§ 243b odst. 5](#) věty první, [§ 224 odst. 1](#) a [§ 151 odst. 1](#) části věty před středníkem o. s. ř., neboť žalovaný s ohledem na výsledek řízení na náhradu svých nákladů nemá právo a žalobkyni, která měla v dovolacím řízení plný úspěch a která by tak měla právo na náhradu účelně vynaložených nákladů tohoto řízení (srov. [§ 142 odst. 1](#) o. s. ř.), v dovolacím řízení žádné účelně vynaložené náklady nevznikly.

Proti tomuto rozsudku není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 24. listopadu 2011

JUDr. Mojmír Putna, v. r.

předseda senátu